



**JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.**  
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 27.8.2015  
Čj. MSP-350/2015-OD-SPZ/3  
Počet listů: 2  
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud  
Burešova 20  
657 37 Brno**

**Věc: obviněný J. R. – stížnost pro porušení zákona**

**Příloha:** trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 29 T 14/2010

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného J. R.

### **stížnost pro porušení zákona**

proti pravomocnému rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24. 3. 2014 sp. zn. 29 T 14/2014.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24. 3. 2014 sp. zn. 29 T 14/2014 byl obv. J. R. uznán vinným

- 1. spolu s obviněnými P. B., P. E. a M. V. skutkem spočívajícím v tom, že „poté, co obviněný R.k dne 6. 12. 2013 v blíže nezjištěné době kolem 02.00 hod. v P., odcizil blíže nezjištěným způsobem čtyřkolku zn. Moto Journeyman, kterou odtlačil za pomoci blíže neztotožněné osoby do ulice N. V, kdy čtyřkolku odstavili mimo silnici ke zdi obytného domu, kam se následně v blíže nezjištěné době obv. R. vrátil společně s obv. B., čtyřkolku připoutali řetězem s visacím zámkem, přikryli ji plachtou a odstranili z ní registrační značku, a poté, co se za několik dní rozhodli čtyřkolku přemístit do squatu, který společně obývali, požádal nejpozději dne 15. 12. 2013 kolem poledne obv. B. po předchozí dohodě s obv. R. o spolupráci při odtahování čtyřkolky obviněné E. a V., kteří za poskytnutou dávku pervitinu pomoc přislíbili a ukrytou čtyřkolku pomohli obv. B. odtáhnout z ulice P. V. na roh ulic P. V. x H., kde obv. B. požádal o zapřažení a odtah čtyřkolky do squatu v P. neznámého muže, po příjezdu do squatu pak obv. B., R. a E. tuto nejprve zkusili nastartovat a poté, co se jim to nepodařilo, z obavy, aby nebyla odcizená čtyřkolka nalezena, tuto společně odstrkali do přístavku, kde ji přikryli plachtou a zaházeli dřevem, a tímto svým jednáním způsobili poškozenému majiteli*

*čtyřkolky K. S., škodu na odcizení ve výši 71.520 Kč a škodu na poškození ve výši 2.100 Kč, přičemž obv. J. R. se tohoto jednání dopustil, ačkoli byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. 3 T 16/2013, ze dne 9. 4. 2013 odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců nepodmíněně, který vykonal dne 3. 10. 2013“;*

- 2. skutkem spočívajícím v tom, že obv. R. sám „se nejméně ode dne 6. 12. 2013 do 16. 12. 2013 zdržoval na území hl. m. Prahy, ačkoli si byl vědom, že mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 9. 4. 2013, sp. zn. 3 T 16/2013, který nabyl právní moci téhož dne, uložen mimo jiné i trest zákazu pobytu na území hl. m. Prahy na dobu lroku, přičemž trest do současné doby nevykonal“.*

Jednání popsané pod bodem 1) výroku bylo u obv. J. R. právně kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku.

Jednání obv. J. R. popsané pod bodem 2) výroku pak bylo právně kvalifikováno jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Obv. J. R. byl podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, uložen úhrnný trest odnětí svobody na 30 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Nepodmíněné tresty odnětí svobody byly uloženy i obviněným E. a Ve.; obv. B. byl uložen trest podmíněný.

Adhezní výrok rozsudek neobsahuje.

Po vyhlášení rozsudku v hlavním líčení dne 24. 3. 2014 se obv. J. R. odvolání výslovně vzdal, a to i za osoby oprávněné podle § 247 odst. 2 tr. ř., odvolání se ve vztahu k obv. R. vzdala i státní zástupkyně. Rozsudek tak ohledně něho nabyl právní moci dne 24. 3. 2014.

Na základě odvolání obviněných E. a V. věc týkající se části těchto obviněných projednal Městský soud v Praze, který rozsudkem ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 61 To 164/2014, napadený rozsudek ohledně nich podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. zrušil, načež v rozsahu zrušení ve věci sám znovu rozhodl tak, že oba tyto obviněné podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby zprostil, protože jejich inkriminované jednání nevykazuje znaky skutkové podstaty nejen žalovaného účastenství formou pomoci k přečinu krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku, ale ani žádného jiného trestného činu; z hlediska posuzování zákonnosti odsuzujícího výroku ohledně obv. J. R. ovšem nemá toto rozhodnutí odvolacího soudu žádný význam.

Podle § 202 odst. 4 tr. řádu hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného nelze konat, je-li obžalovaný ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody nebo jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let. V případech nutné obhajoby (§ 36) nelze konat hlavní líčení bez přítomnosti obhájce.

U obv. R. byl v době konání hlavního líčení dán důvod nutné obhajoby podle § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř., protože obv. J. R. byl v té době ve výkonu trestu odnětí svobody, uloženého mu ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 2 T 188/2013.

Ze spisu je rovněž zřejmé, že předcházejícího hlavního líčení, jež se konalo dne 21. 3. 2014 (pátek), se obhájce obv. J. R. – advokátní koncipient Mgr. M. K. v substituční plné moci advokáta Mgr. T. B. – zúčastnil; v průběhu tohoto hlavního líčení bylo provedeno veškeré dokazování a byly předneseny i závěrečné řeči, načež bylo hlavní líčení přerušeno do pondělka dne 24. 3. 2014, a to výlučně za účelem vyhlášení rozsudku. K tomuto hlavnímu líčení se ovšem již obhájce obv. R. bez omluvy nedostavil a nedostavil se ani jeho substitut; přesto byl rozsudek i ve vztahu k obv. R., který byl k hlavnímu líčení předveden z věznice eskortou, vyhlášen a obviněnému bylo bez přítomnosti obhájce umožněno se k rozsudku vyjádřit.

V původním protokolu o hlavním líčení ze dne 24. 3. 2014 je ostatně uvedeno, že Mgr. M. K. i. s. Mgr. T. B. tomuto hlavnímu líčení přítomen byl, přičemž je ve spise založena substituční plná moc. Je přitom zřejmé, že k tomuto nesprávnému zápisu došlo prostě proto, že byl „přetažen“ text z protokolu o hlavním líčení ze dne 21. 3. 2014, obsahující totožnou pasáž (srov. č. l. 394). Již z dalšího textu původního protokolu o hlavním líčení ze dne 24. 3. 2014 je ovšem patrné, že obhájce obv. J. R. hlavnímu líčení přítomen nebyl, a to již proto, že k vyhlášenému rozsudku se za obviněné E. a V. vyjadřují jejich obhájci, zatímco obv. R. se k rozsudku vyjadřuje sám. Obviněný B. vyhlášení rozsudku přítomen nebyl, u něho ovšem důvod nutné obhajoby neexistoval, a obhájce si sám nezvolil; termín hlavního líčení dne 24. 3. 2014 přitom vzal dne 21. 3. 2014 na vědomí a bylo jen na něm, zda se jej zúčastní.

Opravený protokol o hlavním líčení ze dne 24. 3. 2014 pak je na č. l. 546 a násl. – v něm je již v souladu se skutečností uvedeno, že obhájce obv. R. advokát Mgr. T. B. se k hlavnímu líčení nedostavil, přičemž termín vyhlášení rozsudku vzal na vědomí u hlavního líčení dne 21. 3. 2014 prostřednictvím substituta Mgr. K..

Je tedy zjevné, že pro vyhlášení rozsudku ve vztahu k obv. J. R. v hlavním líčení dne 24. 3. 2014 nebyla splněna základní procesní podmínka, a totiž přítomnost jeho obhájce, čímž nepochybně došlo k výraznému zásahu do jeho práva na obhajobu.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24. 3. 2014, sp. zn. 29 T 14/2014, pokud jím bylo ohledně obv. J. R. rozhodnuto o vině a trestu, resp. v řízení vyhlášení tohoto rozsudku bezprostředně předcházejícím, byl v neprospěch tohoto obviněného porušen zákon v ustanovení § 202 odst. 4 věty druhé tr. ř. a v ust. § 36 odst. 1 písm. a) tr.ř.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek v části týkající se obv. J. R. v celém rozsahu zrušil, a aby zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;
3. podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 10, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.  
ministr spravedlnosti ČR